

Optimizavimo metodai. Paskaitų konspektas
 Rimantas Grigutis

12 paskaita. Dualusis tiesinio programavimo uždavinys. Optimalaus planavimo uždavinys

Nagrinėkime TPU

$$\left\{ \begin{array}{l} f(x) = c_1x_1 + c_2x_2 + \cdots + c_nx_n \longrightarrow \min \\ \sum_{j=1}^n a_{ij}x_j \leq b_i, \quad i = 1, \dots, k; \\ \sum_{j=1}^n a_{ij}x_j = b_i, \quad i = k+1, \dots, m; \\ x_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, l, \end{array} \right.$$

čia

$$k \leq m, l \leq n.$$

Ši uždavinij vadina tiesioginiu TPU.

Apibrėžimas 12.1

Dualiuoju TPU tiesioginiam TPU vadiname uždavinij:

$$\left\{ \begin{array}{l} g(x) = b_1u_1 + b_2u_2 + \cdots + b_mu_m \longrightarrow \max \\ \sum_{i=1}^m a_{ij}u_i \leq c_j, \quad j = 1, \dots, l; \\ \sum_{i=1}^m a_{ij}u_i = b_i, \quad j = l+1, \dots, n; \\ u_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, k. \end{array} \right.$$

Pavyzdys 12.2

Rasime TPU

$$\left\{ \begin{array}{l} x_1 + x_2 - 2x_3 - x_4 \longrightarrow \max \\ x_1 - 2x_2 + x_4 \leq 2 \\ x_1 - 2x_2 + x_3 - 2x_4 \geq 3 \\ -x_1 - x_3 + x_4 = 1 \\ x_j \geq 0, \quad j = 1, 2, 3 \end{array} \right.$$

dualųjį TPU.

Paketę antrają nelygybę ekvivalenčia nelygybe

$$-x_1 + 2x_2 - x_3 + 2x_4 \leq -3,$$

gausime tiesioginį TPU. Dualusis TPU yra

$$\left\{ \begin{array}{l} 2u_1 - 3u_2 + u_3 \longrightarrow \min \\ u_1 - u_2 - u_3 \geq 1 \\ -2u_1 + 2u_2 \geq 1 \\ -u_2 - u_3 \geq -2 \\ u_1 + 2u_2 + u_3 = -1 \\ u_i \geq 0, \quad i = 1, 2. \end{array} \right.$$

Teorema 12.3 (dualumo teorema)

Tiesioginio TPU sprendinys egzistuoja tada ir tik tada, kai egzistuoja dualaus TPU sprendinys: jei x^* - optimalus tiesioginio TPU sprendinys, o u^* - optimalus dualaus TPU sprendinys, tai $f(x^*) = g(u^*)$.

Optimalaus planavimo uždavinys

Tegu įmonė, naudodama m resursų rūšių, gamina n rūšių gaminių. Sakykime, kad i -ojo gaminio vienetui pagaminti naudojama a_{ij} j -ojo resurso vienetų, o i -ojo gaminio vienetą pardavus gaunamas c_i litų pelnas ($i = 1, \dots, n$). Įmonės saldėliuose yra b_j j -ojo resurso vienetų ($j = 1, \dots, m$). Optimalaus planavimo uždavinys formulojamas taip: Kiek reika pagaminti kiekvienos rūšies gaminių iš esamo resursų kieko, kad juos pardavus įmonė gautų didžiausią pelną.

Suformuluokime šį uždavinį matematiškai. Tegu x_i yra i -ojo gaminio kiekis, o z - įmonės pelnas, gautas realizavus visą produkciją. Gauname tokį TPU:

$$\left\{ \begin{array}{l} f = c_1x_1 + \dots + c_nx_n \longrightarrow \max \\ a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n \leq b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n \leq b_2 \\ \dots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n \leq b_m \\ x_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, n. \end{array} \right.$$

Tai ne kas kito, kaip standartinis TPU, kai $c_i \geq 0, a_{ij} \geq 0, b_j \geq 0$.

Dualaus TPU optimalaus planavimo uždavinuiu ekonomimė interpretacija

Įsivaizduokime tokią situaciją, kai įmonė nutarė ne gaminti produkciją, o kaip galima greičiau parduoti visą turimą resursą. Beto įmonė nori gauti ne mažesnį pelną, nei ji gautų gamindama ir parduodama produkciją. Kyla klausimas: kokia kaina u_j reiktų pardavinėti j -ajį resursą ($j = 1, \dots, m$)? Norint pagaminti 1-os rūšies produktą reikia a_{11} 1-os rūšies resursų, a_{21} 2-os rūšies resursų, ..., a_{m1} m -os rūšies resursų. Todėl pardavus visus čia paminėtus resursus, pelnas turėtų būti ne mažesnis nei 1-os rūšies produkto vieneto kaina c_1 , t.y.

$$a_{11}u_1 + a_{21}u_2 + \dots + a_{m1}u_m \geq c_1.$$

Analogiškos nelygybės turi galioti ir kitų rūsių gaminiamams. Taip pat turėtų būti aišku, kad norint kuo greičiau paduoti turimus resursus, reiktų tenkintis minimaliu pelnu $g = b_1u_1 + \dots + b_mu_m$. Tokiu būdu, gauname tokį TPU:

$$\left\{ \begin{array}{l} g = b_1u_1 + \dots + b_mu_m \longrightarrow \min \\ a_{11}u_1 + a_{21}u_2 + \dots + a_{m1}u_m \geq c_1 \\ a_{12}u_1 + a_{22}u_2 + \dots + a_{m2}u_m \geq c_2 \\ \dots \\ a_{1n}u_1 + a_{2n}u_2 + \dots + a_{mn}u_m \geq c_n \\ u_j \geq 0, \quad j = 1, \dots, m. \end{array} \right.$$

Tai ne kas kita, kaip optimalaus planavimo uždavinio dualusis uždavinys.

Resursų kainos u_1, \dots, u_m dar vadinamos *šešelinėmis* kainomis, o dualaus uždavinio optimalaus plano komponentės vadinamos *objektyviai apspręstais įverčiais* (arba dualiai optimaliai įverčiai) optimalaus planavimo uždaviniiu.

Tegu $x^* = (x_1^*, \dots, x_n^*)$ yra optimalaus planavimo uždavinio optimalus planas, o $u^* = (u_1^*, \dots, u_m^*)$ - objektyviai apspręsti įverčiai (dualaus uždavinio optimalus planas). Dualumo teorioje yra įrodyta, kad su visais $1 \leq j \leq m$ teisinga

$$\begin{aligned} u_j^* &= 0, & \text{jei} & \quad a_{j1}x_1^* + \dots + a_{jn}x_n^* < b_j; \\ u_j^* &> 0, & \text{jei} & \quad a_{j1}x_1^* + \dots + a_{jn}x_n^* = b_j. \end{aligned}$$

Iš čia turime, kad jei optimalioje programoje išnaudojamas visas resursas b_j , tai atitinkamas įvertis $u_j^* > 0$. Šiuo atveju resursas vadinamas *deficitiniu*. Nedeficitinių resursų įverčiai yra lygūs nuliui. Tokiu būdu objektyviai apspręsti įverčiai apsprendžia resursų deficitą laipsnį.

O ką tada rodo pačios objektyviai apspręstų įverčių skaitinės reikšmės u_j^* ? Norint atsakyti į šį klausimą, pastebėkime, kad tikslas funkcijos f maksimali reikšmė f_{\max} priklauso nuo b_1, \dots, b_m reikšmių. Šią priklausomybę apibrėžkime funkcija

$$f_{\max} = \varphi(b_1, \dots, b_m).$$

Pasirodo, kad jei tiesioginis optimalaus planavimo uždavinys turi optimaliųjį planą, tai

$$\frac{d\varphi(b_1, \dots, b_m)}{db_j} = u_j^*, \quad j = 1, \dots, m.$$

Čia matome, kad objektyviai apspręsti įverčiai u_j^* rodo kiek piniginių vientų(litų) pasikeis produkcijos realizavimo maksimalus pelnas f_{\max} , jei atitinkamo(čia j -ojo) resurso kiekis pakis vienu vienetu.